

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci žalobcu: **K. K., zastúpeného advokátom JUDr. S. Š.**, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-4/KDI-P-2008 zo dňa 22. januára 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11 S 7/2008-22 zo dňa 26. marca 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11 S 7/2008-22 zo dňa 26. marca 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRP-4/KDI-P-2008 zo dňa 22. januára 2008, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu OR PZ, ODI v Novom Meste nad Váhom č. ORP-594/DI-NM-2007 zo dňa 19. decembra 2007, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. f), k) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 12 000 Sk a zákaz viesť motorové vozidlo na dobu 16 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. V dôvodoch rozsudku krajský súd konštatoval, že v priestupkovom konaní bolo spáchanie priestupku žalobcovi jednoznačne preukázané. Zmenu výpovede žalobcu a svedka M. H. vyhodnotil ako účelovú, v snahe zabrániť odňatiu vodičského preukazu, pričom súd poukázal na rozpory v ich výpovediach. Žalobcovu námietku, že skutkový stav nebol zistený nepovažoval súd za dôvodnú a jeho požiadavku na doplnenie dokazovania

vykonaním rekonštrukcie alebo vyšetrovacieho pokusu a výsluchom ďalších svedkov – O. C. a N. H., súd nepovažoval za opodstatnenú poukazujúc aj na to, že žalobca v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom tieto dôkazy nenavrhol. Súd neprihliadol na námietky žalobcu o nátlaku policajtov a ich zaujatosti, pretože túto námietku neuplatnil v správnom konaní.

Proti rozsudku krajského súdu žalobca podal odvolanie, v ktorom uviedol, že prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nim navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, v dôsledku čoho vyvodil nesprávny právny záver. Uviedol, že od začiatku popiera, že riadil motorové vozidlo. Vozidlom prešiel pár metrov svedok M. H., ktorý ho tým chcel donútiť, aby už išiel domov. Policajná hliadka nemohla vzhľadom na vzdialenosť medzi ňou a vozidlom zistiť, kto z vozidla vystupuje, pretože bola noc a medzi vozidlom a policajnou hliadkou bola vzdialenosť minimálne 150m. Vzhľadom na túto skutočnosť preto navrhol vo veci vykonať rekonštrukciu alebo vyšetrovací pokus na zistenie, či bolo možné rozpoznať osoby vystupujúce z auta. Ďalej uviedol, že za účelom objektívneho a pravdivého zistenia skutkového stavu navrhol vypočuť svedkov N. H. a O. C., ktorí boli na mieste samom a vedeli by sa vyjadriť o jeho pohybe na mieste kde mal byť priestupok spáchaný. Poukázal ďalej na to, že z výpovede svedka H. zo dňa 29.11.2007, ktorú prvostupňový súd považuje za pravdivú vôbec nevyplýva, kto vozidlo riadil a žalobca súčasne namietal aj zákonnosť tejto výpovede, pretože bola pri nej prítomná policajtká M., ktorá bola členkou hliadky a súčasne vo veci vystupuje ako svedok. Túto okolnosť žalobca považuje za dôkaz o tom, že sa na svedka vyvíjal psychický nátlak, s čím sa prvostupňový súd vôbec nevysporiadal a svedecké výpovede hodnotil bez logického zdôvodnenia jednostranne v prospech žalovaného. Z týchto dôvodov žalobca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vzhľadom na to, že žalobca vo svojom odvolaní uvádza tie isté skutočnosti, ktoré uviedol v žalobe, poukázal na obsah svojho stanoviska, ktoré bolo zaslané krajskému súdu k žalobe s tým, že v prejednávanej veci bol dostatočne a správne zistený skutkový stav a orgány, ktoré konali vo veci postupovali v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12.03.2009 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom súdneho preskúmavacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, Okresného dopravného inšpektorátu Nové Mesto nad Váhom č. ORP-594/DI-NM-2007 zo dňa 19. decembra 2007. Týmto rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným z priestupku podľa § 22 ods. 1

písm. f) a k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, ktorý spáchal na tom skutkovom základe, že dňa 26.11.2007 o 22,15 hod.- viedol v obci L. osobné motorové vozidlo značky Fiat Punto, ev. č. X., kde bol zastavovaný hliadkou policajného zboru predpísaným spôsobom za použitia svietidla s červeným svetlom. Žalobca s vozidlom zastavil vo vzdialenosti asi 50m pred hliadkou PZ a vystúpil z vozidla. Kontrolou bolo zistené, že nemal u seba doklady potrebné k vedeniu vozidla a odmietol sa podrobiť dychovej skúške na alkohol a tiež lekárskemu vyšetreniu odberom krvi. Týmto konaním porušil povinnosť uvedenú v § 3 ods. 2 písm. c) a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd SR sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo spáchanie priestupku žalobcovi preukázané tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

Z administratívneho spisu súd zistil, že správny orgán vykonal vo veci náležité dokazovanie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, t.j. každý jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a záver, ku ktorému správny orgán dospel, zodpovedal vykonanému dokazovaniu a zásadám logického myslenia uvažovania.

Vzhľadom na rozsah vykonaného dokazovania sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, že nemá dôvod neveriť policajtom, ktorí kontrolovali žalobcu, že videli ako po zastavení vozidla zo strany vodiča vystúpil žalobca, ktorý prešiel cez cestu na druhú stranu na chodník, a preto ho ako vodiča kontrolovali a zo strany spolujazdca vystúpil M. H.. Vo výpovediach tohto svedka a žalobcu sú rozpory, v dôsledku ktorých sú ich výpovede nevierohodné a účelové. Rovnako ako krajský súd aj odvolací súd je toho názoru, že žalobca mohol už pri kontrole uviesť, že dal kľúče od motorového vozidla svedkovi H. a svedok H. mohol uviesť, že motorové vozidlo riadil on (i keď iba na vzdialenosť 5m). Z úradného záznamu policajnej hliadky však je zrejmé, že tento svedok uviedol, že motorové vozidlo riadil žalobca a toto zopakoval aj pri podávaní vysvetlenia dňa 29.11.2007 na Obvodnom oddelení PZ v Starej Turej. Zmenu jeho výpovede dňa 13.12.2007 vzhľadom na uvádzané dôvody (vyvíjaný nátlak zo strany policajtov, že v čase kontroly bol PN, eventuálne jeho neskúsenosť ako sa má chovať pri kontrole vozidla orgánmi PZ) nie je vierohodná a účelovosť takej výpovede je zjavná.

Odvolačná námietka žalobcu, že vo veci mali byť vypočutí svedkovia N. H. a O. C. je aj podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodnená, pretože z administratívneho spisu vyplýva, že pri kontrole žalobcu okrem M. H. neboli prítomné žiadne iné osoby. Sám žalobca na ústnom pojednávaní o priestupku nežiadal dokazovanie doplniť výsluchom svedkov.

Napokon žalobca namietal, že vysvetlenie svedka H. podané dňa 29.11.2007 na Obvodnom oddelení PZ Stará Turá je pre konanie nepoužiteľné preto, že pri jeho podávaní bola prítomná policajka, ktorá tvorila členku PZ a táto bola neskôr vypočutá v konaní ako svedkyňa. Táto námietka je irelevantná, nemá vplyv na

hodnovernosť zápisnice o podaní vysvetlenia spomínaného svedka podľa § 60 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (§ 34 ods. 2 citovaného zákona).

Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (§ 34 ods. 3 citovaného zákona).

Vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu (§ 34 ods. 4 citovaného zákona).

Právny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 34 ods. 5 citovaného zákona).

Podľa § 46 citovaného zákona rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa odvolacieho súdu správne orgány postupovali v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov a vykonané dôkazy boli postačujúce na prijatie záverov o porušení zákonnej povinnosti žalobcom, ktoré je kvalifikované ako priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. f) a k) zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozsudok krajského súdu, ktorým žalobu zamietol považuje za vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní úspech nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 12. marca 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová